

Hindringer i Folketinget eller vanskeliggøre Lovforslagets Gennemførelse der. Jeg vil derfor, af Hensyn til, at Ændringsforslaget særlig vil komme Fattigfolk til gode, paa det varmeste anbefale dets Vedtagelse.

Justitsministeren (Alberti): Jeg maa takke det ærede Udvalg for den Velvillie, hvormed det har modtaget Lovforslaget. De Ændringer, som det har stillet, og som angaa den Del af Lovforslaget, der vedrører mig, ere jo ikke videre store og gennemgribende, naar jeg undtager en enkelt. Jeg skal i al Korthed tillade mig at angive min Stilling til de enkelte foreslaaede Ændringer.

Det første Ændringsforslag, stillet af et Mindretal, maa jeg fraraade. Det forekommer mig, at det er tilstrækkeligt — i alt Fald til at begynde med —, naar det er foreskrevet, at de Gangklæder og Sengeklæder, der have været benyttede af tuberkuløse Patienter, skulle desinficeres. Hvis man vilde gaa videre, maatte man i hvert Fald anvende et ganske andet Udtryk end det, der er brugt i Ændringsforslaget; thi det vil være meget vanskeligt at afgøre, hvilke Tuberkulosepatienter der kan siges at være „vitterlige“ Patienter og hvilke ikke.

Ændringsforslag Nr. 2 maa jeg ligeledes fraraade. Forholdet er jo det, at den, der lider Tab ved Desinfektion, allerede har Krav paa Erstatning, hvis man er gaaet frem med grov Uagtsomhed eller ligefrem Forsæt til at gøre Skade, og der er heller ingen Tvivl om, at, hvor noget saadant har fundet Sted, ville ogsaa de paagældende Kommunalbestyrelser være villige og rede til at yde Erstatning, men udenfor saadanne Tilfælde kan jeg ikke se, at der foreligger noget naturligt Krav paa Erstatning. Hvorfor finder der nemlig Desinfektion Sted? Fordi de Genstande, der desinficeres, i Virkeligheden ere blevne ødelagte ved Sygdommen. Derved, at Sygdommen har været i Berøring med dem, idet de ere blevne benyttede af de syge, ere de blevne ødelagte, saaledes at de hverken kunne eller bør bruges i den Tilstand, hvori de ere. Desinfektionen er altsaa i Virkeligheden efter sin Natur en Forbedring af dem, en Imødekommenhed imod Ejerne. At man, hvis Genstandene enten paa Grund af Ælde eller Skrøbelighed eller paa Grund af deres Beskaffenhed tage Skade, skulde give Erstatning for det derved lidte Tab, synes mig at være at gaa alt for vidt. Men jeg

har ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg mener, at det vilde være urigtigt i denne Lov at fastsætte Regler om Erstatning for Tab ved Desinfektion, og det er den, at der da kun vilde blive givet Erstatning for saadant Tab, naar Desinfektionen fandt Sted paa Grund af Tuberkulose, skønt Forholdet i Virkeligheden stiller sig paa samme Maade ved mange andre Sygdomme, for hvilke der ikke er foreskrevet Regler om Erstatning. Hvis det virkelig oplyses, at der foreligger en Række Tilfælde, hvor der med Urette er lidt Tab, og hvor den paagældende Kommunalbestyrelse ikke har villet yde Erstatning, og en saadan overhovedet ikke har været til at opnaa, først da vil Spørgsmaalet melde sig, men i saa Fald ikke som et Spørgsmaal om Indsættelse af en Paragraf i en enkelt bestemt Epidemilov, men som et Spørgsmaal om en almindelig Lovbestemmelse, omfattende al Desinfektion. Jeg har allerede sagt nede i det andet Ting, og jeg skal meget gerne gentage det her, at skulde det vise sig, at der foreligger en Række af saadanne Tilfælde, skal jeg, for saa vidt jeg til den Tid er Justitsminister, meget gerne være rede til at forelægge et Lovforslag, der kan raade Bod paa Ulemperne.

Ændringsforslaget under Nr. 3 maa jeg ligeledes fraraade. Jeg tror, at det er overflødigt, og at man meget let ved at vedtage det vil kunne bringe Sundhedskommissionerne i en vanskelig Situation. Jeg tror, at Sundhedskommissionerne ville udøve deres Virksomhed med saa stort Hensyntagen til alle Sider, at der ikke er nogen som helst Grund til at frygte for, at det skal ske, som man ved Ændringsforslaget vil hindre. Det siger sig selv, at de samme Betragtninger ogsaa gælde Ændringsforslagene Nr. 4 og 5, der ere stillede af et Mindretal.

Ændringsforslaget under Nr. 6 forekommer mig at være for vidtgaaende. Det er ganske klart, at en Amme kommer i en ganske anden Berøring med det paagældende Barn end en Barnepige; det følger allerede af, at Barnet indsuger Ammens Mælk i sig og derigennem paa første Haand udsættes for at blive smittet. Hvis man giver Sundhedskommissionerne Ret til at forbyde tuberkuløse Personer at tage Tjeneste som Barnepiger, vil man i Virkeligheden være nødt til at gaa endnu et Skridt videre. Thi man maa da overhovedet give dem Myndighed til at forbyde alle mulige tuberkuløse Personer at røre ved Børn. I de Familier, hvor man